

de i løbet af en kortere periode. GATT-systemet behandlede 194 sager i alt fra 1947 til 1994, og WTO har allerede på nuværende tidspunkt behandlet mere end 100 tvister. Det synes jeg fortæller noget om, at det er et effektivt system, og derfor synes jeg også, det er væsentligt at få understreget den enorme betydning og positive indflydelse, som Verdenshandelsorganisationen har haft på frihandelen.

Og selv om man altså i bund og grund er nået langt, så mener Det Konservative Folkeparti, meget i lighed med det, som Venstre har sagt tidligere, at der er områder, der trænger til at blive udbygget.

Og jeg vil også godt tage fat på de to meget uheldige sager, der i dag bliver behandlet i WTO's tvistbilægelsesorgan, og som har medført, at EU har sat sig selv i et særdeles negativt lys, nemlig banansagen og hormonsagen. Der er godt nok tale om to vidt forskellige sager, men noget af det, jeg mener der er væsentligt at få understreget, som går igen, er jo den udprægede mangel på dialog mellem tvisternes parter, som synes at være tilfældet. Det må derfor overvejes, at man laver en revision af tvistbilægningssystemet, der sikrer, at parterne på et tidligere tidspunkt bliver tvunget til forhandlingsbordet.

I banansagen har Europa-Kommissionen jo nærmest optrådt som de velkendte aber, der både er døve, blinde og stumme, og har intet gjort i den 15-måneders-periode, der er til rådighed for at finde en løsning. Og i hormonsagen er EU på vej til at skade sin egen troværdighed, idet man altid har lagt vægt på de videnskabelige beviser. Man kan ikke fravige disse principper, og her har man altså valgt at bruge andre metoder, og det synes jeg er ganske beklageligt.

Jeg mener ikke, at vi kan have et seriøst internationalt samarbejde, hvis ikke troværdigheden og dokumentationen omkring det er bygget op af videnskabelige beviser. Men naturligvis skal man have mulighed for at undersøge noget til bunds, før man siger ja til det. Det er selvfølgelig også helt klart.

Under alle omstændigheder ser vi altså gerne, at tvistbilægningssystemet bliver forbedret, og det, vi konkret vil foreslå, er, at der ikke går 15 måneder, før man begynder at tale med hinanden. Vi så gerne, at man på et tidligere tidspunkt blev tvunget til forhandlingsbordet og udvekslede synspunkter med henblik på at finde en løsning.

Vi synes også, det er meget væsentligt i højere grad at få inddraget forbrugerhensyn og miljøvinkler, da vi jo kan se, at det er nogle af de områder, hvor der nok også er lagt op til de største konflikter, hvis ikke man sørger for at få et fælles regelsæt. Men vi mener også, at der fortsat er behov for at bruge mange kræfter på yderligere liberaliseringer af de mest støttede dele af erhvervet i verden, nemlig sådan noget som landbrugspolitikken, hvor vi skal have sænket de produktionsrelaterede støttesatser yderligere. For dermed er vi allerbedst i stand til at hjælpe ikke mindst udviklingslandene til at forbedre markedsadgangen og få bedre konkurrencevilkår.

Endelig ser vi også gerne, at WTO som organisation bliver mere åben og gennemsigtig. Vi mener, det er af afgørende betydning for den folkelige tilslutning og den folkelige forståelse for WTO, at beslutningsprocessen bliver mere gennemskelig, og at der åbnes op for yderligere inddragelse af NGO'er og andre parter i processen. Vi ser også gerne, at der tilknyttes en parlamentarikerforsamling til ministerkonferencen, og jeg synes, det er et godt initiativ, der er taget her i Folketinget, hvor vi får en mulighed for at følge ministerkonferencen i Seattle, således at der også fra verdens parlamenters side sættes yderligere fokus på WTO i relation til det almindelige parlamentariske arbejde, men selvfølgelig også på, at man forhåbentlig med tiden kan få en større debat i de enkelte parlamenter om globaliseringen, internationaliseringen og mange af de temaer, som man har oppe at vende i den forbindelse.

Og vi er meget tilfredse med den vedtagelse, som vi selv er medforlagsstillere til, og ser frem til en forhåbentlig god og udbytterig konference.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

De fleste har i debatten indtil nu taget udgangspunkt i WTO udefra set: i det internationale perspektiv set ind mod Danmark. Jeg vil starte med at tage mit udgangspunkt i det modsatte, nemlig i Danmark set i forhold til WTO.

Vi har i Danmark et stærkt erhvervsliv. Vi har et erhvervsliv, som er dygtigt, vi har et konkurrencedygtigt erhvervsliv, hvis erhvervslivet får lov. Vi har et erhvervsliv, som giver os gode varer, producerer gode varer, og som i forhold til kvaliteten også er prisdygtige. Det største problem for erhvervslivet er faktisk, om omkostningsniveauet her i Danmark bliver for